

[Undervisnings- og forskningsministeren]

havde et oplæg så sent som i 1982, som gik ud på at nedlægge samtlige seminarier, som havde hf? Det oplæg husker vi alle, og nogle af os synes måske, at vi på baggrund af det skulle have haft lidt mere held med at nedlægge i hvert fald et par seminarier ekstra i 1982, da vi havde haft regeringsskiftet, men allerede dengang havde Socialdemokratiet lagt kursen lidt om, så nu var der pludselig adskillige seminarier, der alligevel ikke måtte nedlægges.

Det beklager jeg, for vi fik faktisk en god, bred løsning ud af det i 1982, og det burde vi kunne få igen, for ingen har jo bestridt – og det tror jeg heller ikke der er nogen af ordførerne her der vil gøre – at det ville være bedre med 19 seminarier end med 25. Det ville være bedre for læreruddannelsen. Man kunne uddanne det samme antal elever bedre ved en sådan struktur.

Der har jo ikke været lagt op til, at vi nu skal nedlægge alting i de små byer. Der har været søgt skabt en balance mellem øst og vest, mellem regionerne, og de regionale udvalg er garant for, at denne balance er fundet. Der er jo ikke flyttet ét eneste hold fra én region til en anden, ikke ét eneste hold.

Jeg vil gerne takke de mange ordførere, som har været konstruktive og besluttsomme med hensyn til, at vi nu må træffe nogle beslutninger, selv om det, som fru Marianne Jelved sagde, gør meget ondt. Det gør det også på en tidligere seminarieadjunkt.

Fru Bente Juncker sagde, at så måtte det også være sidste gang. Det tror jeg også det bliver, hvis vi får en løsning, der ikke ligger alt for langt fra den, der er lagt op til.

Hr. Lysholm Christensen nævnte forskellige kriterier, hvoraf jeg kunne uddrage, at der er visse af de foreslåede seminarier, som han vil bevare. Vel, det vil der blive forhandlet nærmere om. Jeg synes dog, at et af kriterierne ikke er helt rimeligt, og det er det med, at hvis man har et 2-sporet seminarium, som har hf, bør det på forhånd fritages. For mit indre blik ser jeg Herning Seminarium som et af dem, der opfylder dette kriterium. Jeg ved godt, at netop Herning har argumenteret med, at dér har man hf, og derfor er man så og så billig, og så argumenterer man i øvrigt med, at man har så fine, nye bygninger.

Jeg bliver nødt til at gøre opmærksom på, at dette med, at nogle seminarier er billigere end

andre, under alle omstændigheder vil ophøre efter det nye økonomistyringssystem, som nu køres igennem. Dér vil man nemlig gå over til taxameterprincippet, som på forhånd sikrer, at seminarier er nogenlunde lige dyre. Disse taxameterprincipper vil også komme til at omfatte administration og på længere sigt også husleje, så vi skal nok administrere det sådan, at det bliver lige dyrt i Herning og i Skårup, eller hvor det nu er, hvis altså disse seminarier bevares.

Med hensyn til bygningers ælde vil jeg gerne sige, at netop seminarier i store provinsbyer eller i hovedstaden med gode omgivelser desværre lige præcis ligger i bygninger, som vi har så brændende brug for til andre uddannelsesformål.

Problemet er, at vi i dag har en kæmpeoverkapacitet. Alle disse 2- og 3-sporede seminarier havde 5, 6, 7 og 8 spor for 10 år siden. Derfor vil man, selv om man gennemfører regeringens forslag uændret, let kunne fordoble læreruddannelseskapaciteten her i landet; så voldsom er overkapaciteten.

Når det gælder børnehave- og fritidspædagoguddannelserne, vil jeg gøre opmærksom på, hvor lille et 2-sporet seminarium er. Det drejer sig om en 3-årig uddannelse, hvor man er i praktik en tredjedel af tiden. Det vil sige, at et 2-sporet seminarium har siger og skriver 4 hold til stede, og til disse 4 hold har man så en rektor, 2½ kontormedhjælp, en pedel og måske også nogen til haven, og så er der alle de faste udgifter, altså en kæmpemæssig infrastruktur, som vi slet ikke får nogen uddannelse ud af. Det er da ikke for meget forlangt, at vi gerne skulle op på enheder, hvor der i hvert fald er 6 eller 8 hold til stede, før vi etablerer en så stor administrativ pyramide og en så stor infrastruktur.

Derfor synes jeg ikke, fru Jytte Andersen har ret i, at der er noget galt i at foretage denne beskudne begrænsning af antallet af adresser. Sandheden er vel, at man kunne foretage en endnu stærkere begrænsning, men nu har jeg altså lagt det op, sådan som det foreligger.

Blandt dem, der er afvist, er de fleste blevet det på socialpædagoguddannelsen, og jeg vil lige minde om, at når man taler om mangelen på pædagoger, drejer det sig altså om, at fru Jytte Andersen åbenbart vil have sparket 15 pct. af de ansatte ud, nemlig dem, der ikke har en uddannelse. Jeg skulle hilse og sige, at nogle af dem er ganske udmærkede, og vi er i gang med